

Overdenking over Johannes 1: 1-14

“Hoe zal ik U ontvangen, hoe wilt Gij zijn ontmoet?”

1^e lied: Zing een nieuw lied voor God de HERE – Psalm 98 (LB)

Van Advent naar Kerst

- 1 Zing een nieuw lied voor God de HERE, / want Hij bracht wonderen tot stand.
Wij zien Hem heerlijk triomferen / met opgeheven rechterhand.
Zing voor de Heer, Hij openbaarde / bevrijdend heil en bindend recht
voor alle volkeren op aarde. / Hij doet zoals Hij heeft gezegd.
- 4 Laat alle zeeën, alle landen / Hem prijzen met een blij geluid.
Rivieren klappen in de handen, / de bergen jubelen het uit.
Hij komt, Hij komt de aarde richten, / Hij komt, o volken weest verblijd,
Hij komt zijn koninkrijk hier stichten, / zijn heil en zijn gerechtigheid.

Bijbel: Johannes 1 : 1-14 (NBV21)

¹ In het begin was het Woord, het Woord was bij God en het Woord was God.

² Het was in het begin bij God. ³ Alles is erdoor ontstaan, zonder het Woord is niets ontstaan van wat bestaat.

⁴ In het Woord was leven en het leven was het licht voor de mensen. ⁵ Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in haar macht gekregen.

⁶ Er kwam iemand die door God was gezonden; hij heette Johannes. ⁷ Hij kwam als getuige, om van het licht te getuigen, opdat iedereen door hem zou geloven. ⁸ Hij was niet zelf het licht, maar hij was er om te getuigen van het licht: ⁹ het ware licht, dat ieder mens verlicht en naar de wereld kwam.

¹⁰ Het Woord was in de wereld, de wereld is door Hem ontstaan en toch kende de wereld Hem niet. ¹¹ Hij kwam naar wat van Hem was, maar wie van Hem waren hebben Hem niet **ontvangen**.

¹² Wie Hem wel **ontvingen** en in zijn naam geloven, heeft Hij het voorrecht gegeven om kinderen van God te worden. ¹³ Zij zijn niet op natuurlijke wijze geboren, niet uit lichamelijk verlangen of uit de wil van een man, maar uit God.

¹⁴ **Het Woord is mens [vlees] geworden** en heeft in ons midden gewoond, vol van genade en waarheid, en wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader.

Overdenking: “Hoe zal ik U ontvangen, hoe wilt Gij zijn ontmoet?”

In deze Adventstijd bezinnen we ons op Jezus' komst (= Advent) met Kerst. Komende tijd gaan we mooie liederen zingen. Veel (verpleeg)huizen worden van binnen en buiten versierd met mooie verlichting.

We zongen: “*Hij komt, Hij komt de aarde richten*” – maar zien we daar écht naar uit? Bij ons dooft de verwachting van Jezus' terugkomst maar zo. Dat geloven en zingen we al zolang. Maar hoeveel verwachting is er bij ons voor zijn komst?

Die vraag klinkt ook in een bekend Adventslied:

‘Hoe zal ik U ontvangen, hoe wilt Gij zijn ontmoet?’

Gij, 's werelds hoogst verlangen, des sterv'lings zaligst goed?’

De eerste twee regels neem ik als leidraad, samen met Johannes 1.

‘Hoe zal ik U ontvangen?’ Is dat wel écht *mijn* gebed tot Jezus?

Als ik iemand wil ontvangen, moet er ruimte zijn. Hoe gastvrij ben ik eigenlijk?

Heb ik ruimte voor Jezus? Ontvang ik Hem hartelijk? Of wijs ik Hem af? Nu niet...

Nu klopt Jezus niet aan om als *Gast* bij ons te komen! U, ik: wij zijn geen h tel,

waar je Hem tijdelijk onderdak biedt. Uw, mijn hart is ook geen log  erkamer.

Jezus is ook geen *asielzoeker*, op zoek naar tijdelijke opvang. Nee, Jezus wil *blijvend* ontvangen worden! Door u, door mij; gewoon, omdat we Hem nodig hebben.

Toen ik dominee in Zeeland was, ontvingen we met Kerst vaak familie uit het noorden. Misschien deed u dat vroeger ook wel met uw kinderen of kleinkinderen. Je bent blij als ze komen! Je ontvangt ze hartelijk met een omhelzing en zoenen. Zo ging dat: je was *blij* als ze kwamen. Trouwens, ook als ze weer vertrokken. Want dan kon je je eigen gang weer gaan. Het leven gaat tenslotte door.

Met Jezus is dat anders. H t Leven kan alleen doorgaan als Christus in je woont.

Als ik Hem ontvang in mijn huis, mijn hart, verandert er van binnen alles.

Elke kamer van mijn leven raakt Hij aan met zijn aanwezigheid. Zijn licht schijnt ook in de donkere kamers van ons leven. Hij wil de duisternis doen wijken voor zijn licht.

Johannes zegt: ‘*Het leven – Christus – is het Licht voor de mensen, dat in de duisternis schijnt en dat ieder mens verlicht (v. 4-5,9).*

Wil ik dat: Hem ontvangen? Zijn licht toelaten in mijn duisternis? Dat zijn goede vragen. Want Johannes zegt: Christus werd *niet* door  llen **ontvangen** (v. 11).

We zien dat om ons heen. Soms voelen we dat in ons eigen hart. Tegenstemmen, die zeggen: vertrouw ik Hem wel écht? Tegenstemmen, die Hem zelfs verfoeien!

Lees dan ter bemoediging verder (v. 12): ‘*Wie Hem w l ontvangen  n in zijn naam geloven, die heeft Hij het voorrecht gegeven om kinderen van God te worden.*’

Juist omdat u in de naam van Jezus gelooft, mag u bidden: “Kom, Heer! Jaag met uw licht de duisternis weg uit mijn hart. Laat mij U toch mogen **ontmoeten**.”

Zo kom ik bij die tweede regel: **‘Hoe wilt Gij zijn ontmoet?’**

Ontmoetingen zijn er vele, ook hier in huis: in de ontmoetingsruimte, op kamers en huiskamers, in de wandelgangen. Veel ontmoetingen verdienen die naam niet echt. Je ziet en spreekt elkaar wel even, maar je blijft vreemden voor elkaar.

Wat je bezig houdt en bezielt, komt niet ter sprake.

Wat kun je blij zijn als er tussen die contacten ineens een échte ontmoeting is: een gesprek dat u weer lucht, moed, uitzicht geeft!

Als we met Advent zingen: **Hoe wilt U zijn ontmoet?** gaat ‘t niet om oppervlakkig contact, maar om échte ontmoeting met God. Net als bij mensen begint dat met: luisteren naar elkaar, elkaar een blik in je hart gunnen. Daar word je mens van.

Advent betekent: Jezus komt naar ons toe. Hij wil u/mij ontmoeten, leren kennen. Jezus laat zich in het hart kijken. Dan zie ik zijn eindeloze liefde: “*vol van genade en waarheid*” (v. 14). Hij laat je je schuld zien, maar ook hoe Hij je ervan wil bevrijden. Christus geeft zich helemaal. Hij wordt er mens van (v. 14). Zwak en breekbaar net als ik. Christus geeft zich helemaal. Hij is uit op ontmoeting. En wat doe ik?

Doe ik als de Farizeeërs? Jezus sprak hen vaak, maar tot een ontmoeting kwam ‘t niet; ze moesten niets van Hem hebben. Dat lag aan hun hoogmoed, niet aan Jezus.

Doe ik als de rijke jongeling? Die hield zich aan Gods geboden, maar kon zijn bezit niet verkopen. Jezus keek hem liefdevol aan, maar de man vertrok: geen ontmoeting

Of doe ik als Zacheüs? Jezus spreekt hem aan en ‘t komt tot een ontmoeting die zijn leven verandert. Een ontmoeting met Jezus verandert ook ons, maakt je blij.

‘Hoe zal ik U ontvangen, hoe wilt Gij zijn ontmoet?’

Het is Advent: Christus komt naar ons toe. Hij wil u en mij ontmoeten.

Hoe zal ik Hem dan ontvangen? Ben ik bereid mijn reserves en vragen te laten varen? Wil ik ophouden Jezus in mijn eigen schema’s te persen?

Zie ik zijn liefde voor mij?

Het lied zingt: “Geest, verlicht ons en houd zélf de **fakkel** bij”.

Johannes zegt: “*Hij is het ware licht dat ieder mens verlicht en naar de wereld kwam*” (v. 9). Alleen door dat licht - Jezus is - weten wij hoe we Hem moeten ontvangen.

Zelfs als onze geest verduisterd raakt door ziekte of ouderdom en we niet meer goed weten hóe we Hem zullen ontvangen en ontmoeten, dan nòg mogen we weten: wij gaan Hem ter harte!

Hij ontvangt ook mij! En van mijn schuld maakt Hij mij vrij en reinigt Hij mij!

Laten we ons daarom keren tot Hem, en al zingend Hem ontvangen en ontmoeten, zoals Hij is: ‘vol van genade en waarheid’(v. 14), met “schatten die nimmermeer vergaan”.

Amen

2^e lied: Hoe zal ik U ontvangen - Gezang 79 (GKb = ~JdH 602 / ~ LvdK 117)

i.p.v. vers 2-3 ook mijn eigen versie mogelijk; zie site 8-12-2024

- 1 Hoe zal ik U ontvangen, / hoe wilt Gij zijn ontmoet,
Gij, 's wereld hoogst verlangen, / des sterv'lings zaligst goed?
Dat ons uw Geest verlichte! / Houd zelf de fakkel bij,
die, Heer, ons onderrichte / wat U behaaglijk zij.

- 2 'k Lag machteloos gebonden, / **Gij komt en maakt mij vrij!**
Ik was bevlekt met zonden, / Gij komt en reinigt mij!
Het leven was mij sterven, / tot Gij mij op deed staan.
Gij doet mij schatten erven, / die nimmermeer vergaan.

- 4 Nog eenmaal zal Hij komen, / als richter van 't heelal,
die dan het hoofd der vromen / voor eeuwig kronen zal.
Nog is die dag verborgen, / wacht hem gelovig af,
terwijl de grote morgen / reeds schemert boven 't graf.

Gebed

Onze God in de hemel,

U hoorde ons zingen: “Hoe zal ik U ontvangen, hoe wilt U zijn ontmoet?”

Help ons U te willen **ontvangen** zoals U bent, en dat we ons niet schamen voor de donkere kamers van ons leven. Breng uw bevrijdend heil en ontsteek uw licht.

Geef dat we U als onze Redder binnenlaten, nu en als U terugkomt.

Bewaar ons ervoor dat we de deur dichtgooien, of U na een tijd weer uitzwaaien.

Op weg naar Kerst, naar uw tweede komst, willen we U ook **ontmoeten**.

Dat proberen we vandaag ook al te doen: door uw Woord te lezen en horen, door liederen te zingen.

Here Jezus, hoor ons, ken ons, begrijp ons, vergeef ons, heb ons lief en kom!

Breng hoop, waar wanhoop is. Troost, waar troosteloosheid is.

Wij zoeken naar licht in het duister van een wereld vol haat, oorlog en nood.

Geef kracht aan wie dreigen ten onder te gaan. Ontferm U, God, over allen.

Wij geloven dat U met Kerst iets goeds bent begonnen, en dat U via kruis en opstanding ook voor ons een nieuwe hemel en aarde wilt ontsluiten.

Kom deze aarde richten in gerechtigheid! Kom, Here Jezus, en verras ons.

Wij willen U graag ontvangen en ontmoeten.

Amen